

Wspólnicy:

adv. Jacek Dubois
r. pr. Elżbieta Kosińska-Kozak
adv. Elżbieta Buczek
r. pr. Szymon Chmielewski

Adwokaci i Radcy Prawni:

adv. Radosław Ambroziak
adv. Marcin Bąk
adv. Amadeusz Borkowski
adv. Anna Chybińska-Twardawa
r. pr. Magdalena Czech
adv. Sandra Drzyzga
r. pr. Agnieszka Frank-Demińska
adv. Zofia Gajewska
r. pr. Piotr Jarosz
adv. Konrad Kaczyński
adv. Adam Klepczyński
adv. Ewa Knobloch
r. pr. Kacper Krawczyk
adv. Monika Król-Gajewska
adv. Marcin Mazur
adv. Patrycja Maksymiak
adv. Łukasz Marczyk
adv. Zuzanna Miąsko
adv. Agnieszka Najda-Kroc
adv. Natalia Pazera
r. pr. Agata Plichta
adv. Michał Plocke
adv. Klaudyna Rybak
adv. Michał Sapiński
adv. Kinga Skawińska-Pożyczka
adv. Łukasz Smolak
adv. Krzysztof Stępiński
adv. Barbara Śmiłkowska
adv. Łukasz Trochimiuk
adv. Mieszko Turzyński
adv. Agnieszka Walczak
adv. Piotr Warfłomiejew

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2024 r.

Prof. dr hab. n. med. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska

reprezentowana przez

adwokata Jacka Dubois

adwokata Zuzannę Miąsko

Dubois i Wspólnicy

Kancelaria Adwokacko – Radcowska sp. j.

ul. Francesca Nulla 13, 00-486 Warszawa

Uczelniana Komisja Wyborcza

Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

ul. Żwirki i Wigury 81, 02-091 Warszawa

Szanowni Państwo,

Działając w imieniu Pani prof. dr hab. n. med. Agnieszki Cudnoch-Jędrzejewskiej, wobec **bezskutecznego** wydania przez JM Rektora WUM decyzji o nałożeniu na moją Mocodawczynię kary dyscyplinarnej upomnienia oraz wydania przez Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Zarządzenia z dnia 19 kwietnia 2024 r. w sprawie zawieszenia wykonania uchwały nr 8/2024 Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 25 marca 2024 r. (dalej jako: „**Zarządzenie**”), wskazać należy, co następuje.

UZASADNIENIE

I. BRAK POUCZENIA O MOŻLIWOCI WNIESIENIA ODWOŁANIA DO SĄDU PRACY

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż decyzja JM Rektora WUM o nałożeniu na moją Mocodawczynię kary dyscyplinarnej upomnienia **obarczona jest elementarnym brakiem formalnym, bowiem nasza Mocodawczyni nie została w ww. decyzji pouczona o przysługującym jej prawie do wniesienia odwołania do Sądu Pracy na podstawie art. 284 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej jako: „p.s.w.n.”).** Pouczenie zostało podrzucone dodatkowo do Sekretariatu mojej Mocodawczyni kilka godzin po doręczeniu ww. decyzji.

II. BRAK WYŚLUCHANIA

Ponadto nie można mówić o nałożeniu kary dyscyplinarnej w sytuacji, gdy została ona nałożona w sposób **sprzeczny z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.**

Zgodnie z art. 284 ust. 1 p.w.s.n. *„W przypadku gdy czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, karę upomnienia nakłada się po uprzednim wysłuchaniu nauczyciela akademickiego.”*

Nie doszło ani do wysłuchania mojej Mocodawczyni ani nawet zaproszenia Jej przez JM Rektora WUM na jakiegokolwiek wysłuchanie. Rektor WUM nie dopełnił zatem elementarnego, ciężącego na nim obowiązku przed nałożeniem kary dyscyplinarnej upomnienia.

Zgodnie zaś z art. 284 ust. 1 p.s.w.n. *„W przypadku gdy czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, karę upomnienia nakłada się po uprzednim wysłuchaniu nauczyciela akademickiego.”*

Zatem Rektor aby skutecznie ukarać kara upomnienia obowiązany jest wysłuchać osobę, którą chce ukarać ową karą.

Brak wysłuchania stanowi elementarny brak formalny skutkujący bezskutecznością owej decyzji o **nałożeniu kary dyscyplinarnej upomnienia.** Pracodawca może zastosować karę upomnienia bez wysłuchania pracownika tylko wtedy, gdy pracownik świadomie odmówił i nie wykorzystał stworzonych mu możliwości wysłuchania, o którym został uprzednio zawiadomiony. Taka sytuacja nie miała miejsca, mojej Mocodawczyni nie umożliwiono wypowiedzenia się.

„Nauczyciel akademicki ma prawo, a nie obowiązek wziąć udział w wysłuchaniu. Rektor może więc skorzystać z przysługującego mu uprawnienia bez faktycznego wysłuchania (A. Wiktorowska, P. Wajda, w: Sanetra, Wierzbowski, Komentarz, 2013, art. 141, s. 327; P. Wojciechowski, w: Woźnicki, Komentarz, 2019, art. 284, s. 741). Tym samym, powstaje kilka wariantów: stawienie się i wzięcie udziału w wysłuchaniu lub też zrezygnowanie ze stawiennictwa. Przytoczyć należy także wyrok SN dopuszczający złożenie pisemnych wyjaśnień

(wyr. SN z 16.6.1999 r., I PKN 114/99, Legalis). Oczywiście jestem, że wysłuchanie musi zostać poprzedzone stosownym zawiadomieniem, w którym zostanie wskazany cel spotkania z rektorem, aby odpowiednio przygotować nauczyciela akademickiego do takiego wysłuchania. Zawiadomienie polegające jedynie na zaproszeniu na spotkanie z rektorem bez wskazania celu spotkania sklasyfikować należy jako działanie noszące znamiona podstępny, co narusza zasadę rzetelnego postępowania. Takie wysłuchanie nie będzie więc spełniało standardów określonych w komentowanym przepisie i niezbędne będzie jego powtórzenie. W wysłuchaniu ma prawo wziąć udział obrońca nauczyciela akademickiego, a tym samym niezbędne jest jego zawiadomienie o terminie wysłuchania.”¹

III. CZYNNOŚĆ POZORNA – NIEWAŻNOŚĆ Z MOCY PRAWA

Ponadto całość okoliczności, koincydencja czasowa jednoznacznie wskazują na pozorność owej czynności nałożenia kary dyscyplinarnej. Zgodnie zaś z powszechnie obowiązującymi przepisami Kodeksu cywilnego tj. **z art. 83 § 1 zd 1 k.c. oświadczenie woli złożone dla pozorów jest nieważne, a zatem nie wywołuje żadnych skutków prawnych.**

Na celowość i pozorność owej czynności wskazuje już pierwsze zdanie owej decyzji o nałożeniu kary dyscyplinarnej upomnienia – mianowicie *”po wysłuchaniu prof. dr hab. n. med. Agnieszki Cudnoch-Jędrzejewskiej”*, co omówiono już powyżej.

IV. DOMNIEMANIE NIEWINNOŚCI, PRAWO DO WINESIENIA ODWOŁANIA

Zgodnie z art. 284 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej jako: „p.s.w.n.”), nasza Mocodawczyni ma prawo odwołania się od ww. bezprawnie (bez zachowania elementarnych wymogów formalnych) nałożonej kary upomnienia.

„W związku z tym, że upomnienie nakładane przez rektora jest – jak ustalono – pełnowymiarową karą dyscyplinarną, a rektor, wymierzając je, działa niejako w zastępstwie komisji dyscyplinarnej, która co do zasady jest właściwa do orzekania kar dyscyplinarnych, trzeba przyjąć, że podstawowe gwarancje procesowe w postępowaniu przed komisją obowiązują także w postępowaniu przedrektorem. Oznacza to, że wysłuchiwana osoba ma prawo do odmowy składania wyjaśnień i prawo do odmowy odpowiedzi na poszczególne pytania, o czym powinna być przed wysłuchaniem pouczona (por. art. 292 ust. 2 w zw. z art. 286 ust. 2 pkt 2 i 3 i art. 316 ust. 1 p.s.w.n. oraz § 27 r.n.a. i art. 386 § 1 k.p.k. w zw. z art. 320 p.s.w.n.). W przypadku nauczycieli akademickich dodatkowo przemawia za tym zawarty w art. 305 p.s.w.n. nakaz odpowiedniego stosowania przepisów k.p.k. „do postępowań w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich”, w

¹ Art. 284 PrSzkolWyżN red. Jakubowski 2023, wyd. 1/Kosowski.

zakresie nieuregulowanym w ustawie. Przepis art. 305 p.s.w.n. mówi ogólnie o postępowaniach w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej, nie wyłączając postępowania przed rektorem.”²

Zgodnie z art. Art. 305 p.s.w.n. „Do postępowań w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447), z wyłączeniem art. 82.”³

Per analogiam, zgodnie z art. 5 KPK i podstawowymi gwarancjami wynikającymi z Konstytucji RP w polskim powszechnie obowiązującym porządku prawnym istnieje nadrzędna zasada domniemania niewinności, a nie domniemania winy „oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem.”

„W pełni należy się zgodzić, iż pojęcia "zawiadomienie o popełnieniu czynu" czy też "informacja o możliwości popełnienia czynu" muszą być odczytywane poprzez zasadę domniemania niewinności wyrażoną w art. 42 ust. 3 Konstytucji RP (por. J.M. Zieliński, w: H. Izdebski, J.M. Zieliński, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz, Warszawa 2019).”⁴

W przeciwnym razie, prowadziłyby to do możliwości nieweryfikowalnego, instrumentalnego wykorzystania przepisów. Do tego zmierza właśnie nieprawomocne nałożenie kary upomnienia za rzekome przewinienie dyscyplinarne. Wiedzę o zmanipulowanych okolicznościach, na które powołuje się Rektor WUM w uzasadnieniu owej decyzji, JM Rektor WUM posiadał od 18 grudnia 2023 r., a pomimo to, czekał do ostatniej chwili przed wyborami na Rektora WUM do nałożenia kary dyscyplinarnej.

„Kara dyscyplinarna nieprawomocna (np. upomnienie) nie powinna wykluczać z członkostwa w radzie uczelni.”⁵

„Jak słusznie wskazali H. Izdebski i J.M. Zieliński (H. Izdebski, J.M. Zieliński, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz, Warszawa 2019, s. 81), "brak sformułowania, że chodzi o prawomocną karę dyscyplinarną, przy podniesieniu "prawomocności" w pkt § tego samego ust. 1, każe mieć wątpliwość co do tego, czy ukaranie w pierwszej instancji karą dyscyplinarną też eliminuje z grona członków rady uczelni. Zdaniem naszym, nie –

² https://www.journals.law.uj.edu.pl/forum_prawnicze/article/view/452/566.

³ Komentarz do art. 305 PrSzkolWyżN red. Jakubowski 2023, wyd. 1/Kosowski „Przepisy KPK są odpowiednio stosowane do postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego. Oznacza to, że obejmują całość postępowania, w tym także ewentualne postępowanie odwoławcze. W orzecznictwie słusznie podkreślono, że przepisy te mają zastosowanie w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie czyniąc wyjątków, bądź ograniczeń co do postępowania instancyjnego, ani do postępowania o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym (wyr: NSA z 1.6.2012 r., I OSK 383/12, Legalis. Podobnie P. Wojciechowski, w: Woźnicki, Komentarz, 2019, art. 305, s. 845).

⁴ Art. 282 PrSzkolWyższNU Balicki 2021/Pyter

⁵ Art. 20 PrSzkolWyżN red. Jakubowski 2023, wyd. 1/Jakubowski.

*chodzi o prawomocne ukaranie – przepis art. 20 ust. 1 pkt 4 należy raczej traktować jako błąd legislacyjny, choć rzeczywiste rozumienie tego przepisu będzie dopiero kształtowane przez orzecznictwo”.*⁶

Podsumowując:

1. Nałożona kara dyscyplinarna upomnienia jest nieprawomocna, a zatem dopóki nie zostanie zweryfikowana przez Sąd powszechny nie może wywoływać negatywnych następstw z uwagi na konstytucyjną zasadę domniemania niewinności.
2. Działania JM Rektora WUM Zbigniewa Gacionga polegające na wydaniu decyzji o nałożeniu na Panią Prof. dr hab. n. med. Agnieszkę Cudnoch-Jędrzejewską kary dyscyplinarnej upomnienia bez uprzedniego wysłuchania stanowi działanie bezprawne, a zatem nałożenie kary jest obarczone elementarnym brakiem formalnym.
3. Działanie JM Rektora WUM stanowi czynność pozorną, a zatem nieważną z mocy prawa.

Odnosząc się do wydania przez JM Rektora WUM Zarządzenia z dnia 19 kwietnia 2024 r. w sprawie zawieszenia wykonania uchwały nr 8/2024 Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 25 marca 2024 r. (dalej jako: „Zarządzenie”), wskazać należy, iż **Rektor WUM nie ma podstaw do zawieszenia wykonania ww. uchwały Senatu** (uchwały nr 8/2024 Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 25 marca 2024 r. w sprawie wskazania przez Senat Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Pani prof. dr. hab. n. med. Agnieszkę Cudnoch-Jędrzejewską, Kierownika Katedry i Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, jako kandydatki na Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, na kadencję 2024 - 2028 r.).

Rektor WUM, jako podstawę tej ingerencji wskazał następujące przepisy Statutu WUM:

- § 11 ust. 1 statutu WUM „Rektor zawiesza wykonanie uchwały Senatu naruszającej przepisy Ustawy lub Statutu, lub naruszającej ważny interes Uczelni i w terminie 14 dni od zawieszenia uchwały zwołuje posiedzenie Senatu w celu ponownego rozpatrzenia uchwały.”

- § 10 ust. 6 Statutu WUM „w celu realizacji zadań, Rektor ma prawo w szczególności wydawać: zarządzenia, instrukcje oraz pisma okólne, powoływać komisje i zespoły opiniodawcze, a także żądać wyjaśnień od każdego z pracowników Uczelni.”

Rektor WUM niejako sam, w sposób nieuprawniony (niewynikający z przepisów Statutu WUM), dokonując subiektywnej wykładni przepisów Statutu WUM, przyznał sobie prawo do ingerowania w

⁶ Art. 20 PrSzkołWyższNU Balicki 2021/Balicki

proces wyborczy. Co więcej, w proces, w którym sam kandyduje na kolejną kadencję Rektora WUM, a subiektywna wykładnia ma prowadzić do wykluczenia jedynego kontrkandydata z możliwości kandydowania w tych wyborach.

Statut WUM jednoznacznie precyzuje organ, który przeprowadza i odpowiada za wybory na WUM – jest nim Uczelniana Komisja Wyborcza i wyłącznie Uczelniana Komisja Wyborcza ma prawo zawiesić kandydata na Rektora. Z pewnością nie może tego zrobić Rektor WUM i to jeszcze w odniesieniu do swojego jedyne go kontrkandydata.

Zgodnie z § 55 Statutu WUM:

„1. Uczelniana Komisja Wyborcza nadzoruje prawidłowość przebiegu wyborów.

2. Do kompetencji Uczelnianej Komisji Wyborczej należy w szczególności:

- 1) tworzenie grup wyborczych,
- 2) ustalanie i ogłaszanie do wiadomości wyborców kalendarza czynności wyborczych nie później, niż czternaście dni przed terminem wyborów,
- 3) stwierdzanie ważności wyborów,
- 4) zarządzanie ponownych wyborów w przypadku stwierdzenia ich nieważności,
- 5) zabezpieczenie dokumentacji wyborów,
- 6) obliczenie mandatów do kolegium elektorów dla wszystkich uprawnionych grup wyborczych.”

Ponadto jak stanowi § 50 ust 1 Statutu WUM „Do dokonywania wiążącej wykładni przepisów niniejszego Statutu dotyczących wyborów oraz Ordynacji wyborczej w WUM uprawniona jest wyłącznie Uczelniana Komisja Wyborcza.”

Zatem wyłącznie Uczelniana Komisja Wyborcza uprawniona jest do dokonywania wiążącej wykładni przepisów dotyczących wyborów na WUM oraz zobowiązana jest zapewnić prawidłowość przebiegu wyborów w warunkach uczciwej konkurencji oraz poszanowaniem przepisów prawa i zasad demokracji.

Rektor WUM nie może instrumentalnie i rozszerzająco interpretować swoich uprawnień, gdyż prowadziłoby to do wniosku, iż z uwagi na ważny interes Uczelni, Rektorowi WUM *de facto* wolno wszystko. Taka interpretacja kompetencji i uprawnień prowadziłaby wprost do swoistego autorytaryzmu i braku jakiegokolwiek kontroli, czy podziału władzy na Uczelni. Subiektywnie postrzeganym interesem Uczelni Rektor mógłby uzasadniać każdą, nawet najbardziej kuriozalną, ale słuszną w Jego mniemaniu decyzję.

Wobec powyższego, wskazujemy jak na wstępie.

Zuzanna Miąsko
Adwokat

ADWOKAT
Jacek Dubois